

۲۷۱ - ای زنده بروح ملکوت

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۷۱ - ای زنده بروح ملکوت

ای زنده بروح ملکوت، نامه رسید مضامین در نهایت بلاغت بود و دلیل بر احساسات روحانی و برهان توجه به روح القدس. از قرائت مسرت حاصل شد فی الحقیقه نفوسی امروز مبعوث شده‌اند که ندیده میشناسند و نگفته میشنوند هر چند دورند ولی همدم و همرازند و بسا نفوس که دیده‌اند و نشناخته‌اند و شنیده‌اند و نفهمیده‌اند و نزدیک بودند ولی دورند. الیوم باب حیات مفتوح و سبیل ملکوت واضح و مشهود و نفثات روح القدس محیی ارواح و قلوب و مائده آسمانی نازل و آهنگ ربّانی از ملاء اعلی متواصل. حضرت بهاءالله عدد اسم مبارکش نه است و از مطلع آفاق چنان اشراقی فرمود که جمیع این امور رو به حصول است و ملکوت محبت الله در قطب آفاق خیمه بر افراخته و انوار صلح و سلام و وحدت عالم انسانی را بر آفاق بقوه روح القدس مبذول میدارد.

اکنون این فیض نامتناهی الهی مانند شفق صبحگاهی از مطلع آفاق ظاهر و عنقریب شمس حقیقت چنان اشراقی نماید که جهان پر انوار گردد و شرق و غرب درخشنده و تابان شود. آنچه الیوم می بینی و می شنوی از نتایج صبح است این صبح را روزی بسیار روشن در پی و این موسم فصل اعتدال ربیعی را گل و ریاحین و شکوفه و اثماری از عقب آن وقت واضح و مشهود گردد که کلمه الله را چه نفوذی بود و نفثات روح القدس را چه تأثیری. کواکب جمیع افکار سیاسی و نجوم ظواهر آراء عاقبت افول نماید ولی شمس حقیقت از افق ابدی اشراق بی پایان دارد و باقی و برقرار ماند نه نزولی و نه افولی. ای منجذبه محبت الله شکر کن خدا را که به محیط اعظم پی بردی و از جهان ملکوت خبر یافتی امیدوارم که فرشته آسمان شوی ملکوتی گردی ربّانی شوی تاجی از محبت الله بر سر نهی و طوقی از معرفت الله در گردن اندازی و بر سریر حیات ابدیه نشینی ولوله در آفاق اندازی و سبب نشر نفحات قدس در

ORIGINAL

AUDIO

اقالیم گردی. ای بنت ملکوت آنچه بر قلبت الهام شده بیان کن زبان بگشا و اسرار الهی بنما و الهام
آسمانی ظاهر کن و علیک البهاء الابهی.

